Tizenegyedik üzenet

**Csillagok, a férfi-gyermek, a zsengék, az aratás, valamint jáspis és más drágakövek**

Igeolvasmány: Jel 1,20; 2,1; 12,1-11; 14,1-5; 21,9-11. 18-21

**I. A gyülekezet romlásának ideje alatt a hű hívők a ragyogó csillagok, Jézus élő bizonyságát hordozva – Jel 1,20:**

A. A mennyei Krisztus a Jákóbból származó Csillag és a hajnalcsillag mint jutalom a győzedelmeskedő hívők számára – 4Móz 24,17; Jel 2,28; 22,16-17.

B. Krisztus hű követői ragyogó és élő csillagok, azok, akik követik Krisztust mint a ragyogó és élő csillagot – Mt 2,2-12; Mik 5,2; Dán 12,3; Jel 1,20.

C. Az élő csillagok követik a mennyei, élő, naprakész és azonnali látást Krisztusról mint Isten ökonómiája központiságáról és egyetemességéről – Csel 26,16-18.

D. Az élő csillagok azok, akik megáldják Istent, és megáldják Isten népét; minél többet dicsérjük az Urat Isten népéért, és beszélünk róluk elismerően hitben, annál inkább Isten áldása alá helyezzük magunkat; azok, akik pozitívan beszélnek a gyülekezetről megkapják az áldást, de azok, akik negatívan beszélnek, átok alá helyezik magukat – 4Móz 24,9; Ef 1,3; Zsolt 71,14; 103,1-5; 142,7; 1Móz 12,2-3; Mt 12,34-37.

E. Az élő csillagok figyelmeznek az Írások prófétai szavára „mint sötét helyen világító szövétnekre", hogy így Krisztus mint a hajnalcsillag felkelhessen a szíveikben – 2Pt 1,19; Jn 6,63; Jel 2,28.

F. Az élő csillagok élvezik a hétszeresen felerősödött Szellemet, és megtelnek Vele, hogy intenzíven élővé és ragyogóvá tegye őket Isten épületéért – 3,1; 4,5; 5,6.

G. Az élő csillagok a gyülekezetek hírnökei, azok, akiknek van fülük hallani, mit mond a Szellem a gyülekezeteknek; ők élvezik és megtapasztalják a pneumatikus Krisztust mint Isten Hírnökét [Károli: Követét] és mint a friss üzenetet Istentől, hogy ki tudják tölteni a friss és jelen Krisztust Isten népébe Jézus bizonyságáért – 1,20 – 2,1; Mal 2,7; 3,1-3.

H. Az élő csillagoknak nagy szívbeli elhatározásaik és nagy szívbeli kutatásaik vannak; ők Isten szeretői, akik olyanok, mint „csillagok az ő pályájukról", és így Istennel együtt harcolnak az Ő ellensége ellen, hogy olyanok legyenek „mint a kelő nap az ő erejében" – Bír 5,15-16. 20 [Kecskeméthy]. 31; Dán 11,32; Mt 13,43; vö. Dán 7,25.

I. A „tévelygő csillagok" azok, akik nincsenek szilárdan lerögzítve a mennyei kijelentés változatlan igazságaiban, hanem Isten csillagszerű népe között bolyonganak; ahhoz, hogy stabil csillagok legyünk Isten bizonyságáért, óvakodnunk kell hétféle embertől, akik kárt okoznak a gyülekezetnek – Júd 12-13. 19; vö. 1Kor 3,17:

1. Ammon örült, amikor Isten szentélye (ami a testet öltött Krisztust jelképezi, aki a földön sátrazik mint Isten lakóhelye – Jn 1,14) megfertőztetett, amikor a jó föld (ami az Isten népének adott Krisztust jelképezi az Ő összes gazdagságával és kegyelmével együtt – Kol 1,12) elpusztíttatott, és amikor Júda háza (ami a gyülekezetet jelképezi – Héb 3,6) fogságba ment; az ammoniták azokat jelképezik, akik gyűlölik Krisztust, Isten kegyelmét és a gyülekezetet – Ezék 25,3.
2. A moábiták örültek, hogy láthatták azt, hogy Júda háza többé nem különült el a nemzetektől; így ők azokat jelképezik, akik a gyülekezetet összefüggésbe akarják hozni a világgal, és a gyülekezetet ugyanolyanná akarják tenni, mint amilyenek a nemzetek – 8. vers; Jel 2,12.
3. Az edomiták voltak Ézsaunak, Jákób fivérének, leszármazottjai, és így Izrael fiainak unokatestvérei (1Móz 36,1); Edom az újjá nem született óembert jelképezi, Izrael pedig az újjászületett új embert (Róm 6,6; Gal 6,16; Fil 3,3); Edom telve volt gyűlölettel Izraellel szemben, folytonosan megtorlásra és bosszúra szomjazva – Ezék 25,12.
4. A filiszteusok a jó földhöz nagyon közel éltek, és még elegyedtek is az izraelitákkal; ők a vallásos emberek természeti emberét jelképezik; az „edomiták" és a „filiszteusok" okozzák a legtöbb kárt a gyülekezeti élet számára – 15. vers; 1Kor 3,12. 16-17.

5. Tírusz azokat jelképezi, akik világi jómódot keresnek, és nem törődnek Isten érdekeivel – Ezék 26,2; 28,12-15; vö. 1Kir 7,13-14.
6. Szidón szúró tövis és fájdalomszerző tüske volt Izrael háza számára; Tírusz és Szidón egy párnak számítanak, azt mutatva, hogy ha a hívők szeretik a világot, és törődnek a világi gazdagsággal, akkor tövisekké és tüskékké fognak válni, amelyek megkárosítják a gyülekezeti életet, akadályozva az élet növekedését a gyülekezetben mint Isten szántóföldjén – Ezék 28,21. 24; Mt 13,22; 1Kor 3,9; vö. Jel 18,13.
7. Egyiptom egy olyan nemzet volt, amely nem Istentől függött, hanem a saját erőforrásaitól; az egyiptomiak olyan személyeket képviselnek, akik – függetlenek Istentől – a természeti bölcsességüket gyakorolják, hogy kifejlesszék a természeti erőforrásaikat, és így ellátmányban gazdagok legyenek, és az ellátmány forrása legyenek mások számára – Ezék 29,2-9; vö. 2Móz 4,1-9.

**II. A férfi-gyermek jelképezi a győzteseket, akik együttműködnek Krisztussal, hogy harcoljanak az Ő ellensége ellen és bevezessék Isten királyságát – Jel 12,1-11:**

A. Olyan módon válhatunk a férfi-gyermekké, hogy megerősíttetünk a belső emberbe, megerősödünk Krisztus gazdagságának megtapasztalásához, és erősek vagyunk Isten fegyverzetének felöltése révén a megölő ige ima-olvasása által – Ef 3,16. 18; 6,10-11. 17-18; Jel 1,16; 19,13-15.

B. „Ők legyőzték azt a Bárány vére miatt és az ő bizonyságtételüknek beszéde miatt; és az ő lelki életüket nem szerették mind halálig" – 12,11 [angol ford. alapján]:
   1. „Jézus Krisztusnak, az Ő Fiának vére megtisztít minket minden bűntől" – 1Jn 1,7.
   2. A bizonyságtételünk beszéde Krisztus győzelme isteni tényeinek mások számára való kihirdetését és kijelentését jelenti – 1Kor 12,3b; 2Kor 4,13.
   3. Az, hogy nem szeretjük a lelki életünket mind halálig, azt jelenti, hogy azt választjuk, hogy az Urat szeretjük a legteljesebb mértékben, és hogy semmi módon sem élünk az énünk által – Kol 1,17. 18b.

C. Abigail azt a gyülekezetet jelképezi, amely egy a hadat viselő Krisztussal, hogy Isten királyságáért harcoljon szenvedések közepette – Mt 12,3; 1Sám 25,42:
   1. Abigail korábbi férje, Nábál (jelentése: „bolond"), megmutatja, mennyire gonosz az óemberünk Krisztus elhagyásában; Nábál lenézte és elutasította Dávidot, valamint szembeszállt vele a szűkölködése idején – 10-11. 25. vers; vö. Péld 1,7; 13,20.
   2. Amikor a romlott természetünk, amely elhagyja, elutasítja és lenézi Krisztust, leveretik, Krisztus hozzáillő párjává válunk, aki követi Őt a szenvedések közepette, Isten királyságáért harcolva – 1Sám 25,36-42; Jel 1,9.

D. Gedeon és a háromszáz embere győztesek egybeszerkesztett csoportját jelképezi, akik Krisztussal együtt harcolnak az Ő királyságának elhozásáért – Bír 6,1-6. 11-35; 7,1-8. 19-25:
   1. Ők hajlandóak voltak áldozatot hozni azért, hogy Isten használja őket Isten igéjének valóra váltására és az Ő ökonómiája véghezvitelére – 1-8. vers; 8,4.
   2. Ők vívták a csatát és fáradoztak, mégis az egész gyülekezet üldözte az ellenséget és aratta le a termést, ami azt jelképezi, hogy amikor mi győzünk, akkor az egész Test újjáéled – 7,22 – 8,4; Kol 1,24; Zsolt 128,5.

**III. A korai győztesek az első érettek Isten szántóföldjén, akiket az aratás előtt fognak learatni mint zsengéket Isten és a Bárány számára – Jel 14,1-5:**

A. Az elragadtatás elsősorban nem a mi élvezetünkre van, hanem Isten élvezetére; késszé kell tennünk magunkat arra, hogy elragadtassunk, nem a mi boldogságunkért, hanem Isten céljának valóra válásáért – 12,5. 7-11; 14,1. 4b; 19,7.

B. Az elragadtatás jelentése: bevitetni az Úr jelenlétébe; ahhoz, hogy bevitessünk az Úr jelenlétébe, az Ő jelenlétében kell lennünk ma, és meg kell tanulnunk, hogy közelség és drágaság legyen az Úrral való érintkezésünkben – olyan szívünknek kell lennie, amely szereti és nagy becsben tartja az Urat az Ő céljáért – 2Kor 2,10; 4,6-7; 1Jn 1,3.

C. A győztesek elragadtatása az ellenség legyőzését és Isten megelégítését szolgálja:

1. Istennek szüksége van arra, hogy mi elragadtassunk Őhozzá és az Ő trónjához, hogy harcolhassunk az ellenség ellen – Jel 12,5. 7-11.
2. Az Úrnak szüksége van a férfigyermekre, hogy az Ő ellensége ellen harcoljon, de az Ő megelégedéséért még inkább szüksége van a zsengékre – 14,1. 4b; vö. Én 8,6. 13-14.
3. A zsengék a legkorábban érettségre jutók Isten termése között – Kol 2,19; Héb 5,14 – 6,1; Ef 4,13; Fil 3,15; vö. Lk 21,36.
4. A zsengék Isten Sionban lévő házához ragadtatnak el friss élvezetként Isten számára az Ő megelégedéséért – 2Móz 23,19a; 3Móz 23,10; vö. Róm 8,23.

D. Az elragadtatásunk attól függ, hogy érettek vagyunk-e az isteni életben azáltal, hogy Istennel járunk – Őt véve a középpontunknak és mindenünknek, és mindent az Ő kijelentése és vezetése szerint végezve – 1Móz 5,22-24; Héb 11,5-6.

E. Az aratás, amely a hívők többségét jelképezi, később lesz érett, mint a zsengék; az aratást Krisztus mint az Arató fogja betakarítani a nagy nyomorúság vége felé az Ő eljövetelekor egy fehér felhőn ülve – Jel 14,14-16.

**IV. A győzedelmeskedő hívőket jáspis és más drágakövek jelképezik – 21,9-11. 18-21:**

A. A jáspis Isten megjelenését jelképezi, aki Isten dicsőségével mint az Új Jeruzsálem világosságával ragyog Isten kifejeződésére – 4,3; 21,11. 18-19.

B. A többi drágakő Krisztus különböző szempontokban megjelenő szépségének gazdagságát jelképezi Isten örökkévaló lakóhelyének alapjához – 19-21. vers.

C. Az ítélő Szellem, az égető Szellem és az áramló Szellem által – az Úr Szellem által – mi átformálódunk Krisztus mint a feltámadás Istene gazdagságának tapasztalatai által, amelyeket szenvedések, elemésztő nyomások és a kereszt megölő munkája révén nyerünk el – Ésa 4,4; 11,2; Jn 4,14b; 2Kor 1,8-9.

D. Az átformálódás folyamatán keresztül mi dicsekszünk az erőtlenségeinkben és Krisztus Jézusban, hogy Krisztus mint kegyelem ereje sátorozhasson felettünk – 12. vers; 11,30-33; 12,7-9; Róm 5,3; 1Kor 1,29-31; Fil 3,3.

E. Az isteni életben való növekedésünk által Krisztusban mint az élő kőben mi drágakövekké formálódunk át; az átformálódás folyamata révén a Háromegy Isten belénk munkálódik és összeszerkesztődik velünk az Ő kegyelme dicsőségének dicséretére, amellyel kegyezett nekünk a Szerelmesben, hogy az Új Jeruzsálemmé váljunk az egész Biblia befejezéseként és az egész világegyetem számára szóló jó hírként – 1Pt 2,4; 1Kor 3,12a; Ef 1,6; Jel 21,18-21.

*© 2026 Living Stream Ministry*